

Krokar.

Krokar je ukradel vse, kar je našel: denar, biser, žlico, verižico in sto drugih reči. Vse mu je bilo dobro. Petelin ga zasači pri tatvini in ga vpraša, čemu mu bo ta plen. „Prav za nič,“ mu odgovori krokar. „Vzamem le zato, da imam.“

Srobrot in rožni grm.

Srobrot, ki je zrastel že visoko po zidu, zagleda rožni grm in se posmehuje njegovi nizki postavi: „Ha — ha! Kako si majhen pa gotovo si star že deset let. Jaz pa zrastem v enem letu trikrat višje kakor ti.“

„Kakor si prevzeten, tako si nespameten!“ ga zavrne rožni grm. „Res je, da nisem visok, a zrastel sem brez tuje pomoči. A ti bi se moral plaziti po zemlji, ko ne bi imel podpore!“

Srobrot, osramočen, molči.

Jesensko jutro.

*Ko dan pogleda na polje,
na hribov se zvonček zbudi,
črez širne odmeva gozdove:
„Češčena, Marija ti . . .“*

*Pastirček za hribom visokim
klobuček si sname z glavé,
in v rožne oblake jesenske
oči mu pobožne strmé.*

*Za sestrico moli molitev,
ki bolna leži doma:
aŕ, da bi ne našel še poti
k nji angel smrtni z neba . . .*

*Odprl je Dragiei okno
šumeči veter poljan,
oči ji pobožal zaprte —
sen zbežal iz njili je zaspan.*

*Glas zvončka z visokega hriha
skoz okno je z vetrom prispel,
šel v sree je mlado, pobožno
in pesem je sveto pel.*

*In roke Dragiea sklene,
v nebo se ozro ji oči,
in z zvončkom dušiea moli:
„Češčena, Marija ti . . .“*

Jos. Vandot.

